

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 144/2000

M
og
Vátryggingafélagið X

Ágreiningur um bótaskyldu úr sjúkra- og slysátryggingu

Gögn.

1. Málskot móttakið 16/5 2000.
2. Bréf X til Úrskurðarnefndar, dags. 26.05.2000.
3. Niðurstaða tjonanefndar í málinu nr. 1180/1999.
4. Niðurstaða tjonanefndar í málinu nr. 792/1999.
5. Bréf lögmans málskotsaðila til X, dags. 08.10.1999.
6. Bréf X til Tjonanefndar vátryggingafélaganna, dags. 22.10.1999.
7. Vátryggingarumsókn, dags. 20.02.1999.
8. Sjúkra- og slysátryggingarskilmálar.
9. Lífeyrissjóður, vátryggingayfirlit, dags. 23.02.1999.
10. Símbref X til vátryggingamiðlara, dags. 05.03.1999.
11. Tölvupóstsendingar 05.03.1999, 29.04.1999 og 04.05.1999.
12. Bréf frá X til málskotsaðila, dags. 16.04.1999.
13. Lögregluskýrsla, dags. 06.06.1999.
14. Læknisvottorð, dags. 22.06.1999.
15. Tjónstilkynning – slys, dags. 06.07.1999.
16. Bréf X til málskotsaðila, dags. 09.07.1999.
17. Bréf X til málskotsaðila, dags. 19.07.1999.
18. Bréf lífeyrissjóðs til málskotsaðila, dags. 05.08.1999.
19. Bréf X til umboðsmanns málskotsaðila, dags. 09.08.1999.
20. Símbref frá vátryggingamiðlara til lögmans málskotsaðila, dags. 24.09.1999.
21. Bréf vátryggingamiðlara til X, dags. 14.10.1999.
22. Skattframtal 1999.
23. Launaseðlar.

Málsatvik.

Samkvæmt lögregluskýrslu féll málskotsaðili þann 06.06.1999 af vélhjólum sem hann ók á mótorkrossbraut austan við Bláfjallaveg. Við fallið slasaðist hann á fæti og var fluttur með sjúkrabifreið á Slysadeild Sjúkrahúss Reykjavíkur til aðhlynningar.

Málskotsaðili tilkynnti X um slysið með tilkynningu dags. 06.07.1999. Með bréfi X dags. 19.07.1999 var hafnað bótakröfum málskotsaðila úr sjúkra- og slysátryggingu sem málskotsaðili hafði sótt um þann 20.02.1999. Bar X fyrir sig að vátryggingarsamningur um sjúkra- og slysátrygginguna hafi ekki komist á þar sem nauðsynlegar upplýsingar um laun málskotsaðila hafi ekki legið fyrir. Þá sé í skilmálum fyrir sjúkra- og slysátrygginguna undanskilin hvers konar slys, er verði í akstursíþróttum.

Með umsókn dags. 20.02.1999 sótti málskotsaðili eins og fram er komið um sjúkra- og slysátryggingu hjá X. Var það gert fyrir milligöngu solumanns hjá vátryggingamiðlaranum Y. Á umsóknareyðublaði var eigi útfyllt hvenær óskað væri að vátryggingin tæki gildi. Hins vegar var þar óskað eftir að sjúkdómatrygging sem þar var einnig sótt um tæki gildi um leið og umsókn

væri samþykkt af félaginu. Samkvæmt umsókninni skyldu fjárhæðir slysabóta vera örorkubætur kr. 8.000.000 og dagpeningar á viku kr. 40.000 með 4 vikna biðtíma og 48 vikna bótatíma. Óútfyllt var hver væru heildarárslaun málskotsaðila síðasta ár. Í umsókninni kom fram að málskotsaðili stundaði mótorkross. Iðgjöld af váttryggingunni skyldu greiðast af lífeyrissjóði. Umsóknin var undirrituð af málskotsaðila og sölumanni þeim sem milligöngu hafði.

Samkvæmt símbréfi X til Y dags. 05.03.1999 er tilkynnt um vöntun upplýsinga um árstekjur málskotsaðila og að hann virðist vera að sækja um of háa dagpeninga. Samþykkt var hins vegar sjúkdómatrygging sem sótt var um samtímis sjúkra- og slysatryggingunni. Þann 16.04.1999 ritaði X málskotsaðila bréf þar sem óskað var upplýsinga um heildartekjur síðasta árs. Þar segir að viðbótarupplýsingar séu forsenda þess að hægt sé að taka endanlega afstöðu til umsóknar og gildistaka tryggingarinnar tefjist þar til þessar upplýsingar hafi borist og verið metnar fullnægjandi. Bréf þetta mun hafa verið sent á rangt heimilisfang og ekki hafa borist málskotsaðila.

Þann 29.04 sendir Y til X tölvupóst þar sem upplýst er að samkvæmt símtali við sambýliskonu málskotsaðila megi lækka dagpeninga í umbeðnum tryggingum þeirra beggja miðað við laun. Þann 04.05.1999 staðfestir X í tölvupósti til Y að beiðni um lökkun dagpeninga sé móttekin.

Málskotsaðili hefur krafist bóta úr sjúkra- og slysatryggingunni. Í rökstuðningi með málskoti er af hans hálfu byggt á því að eftir samskipti hans við sölumann þann sem seldi honum trygginguna, hafi hann verið þess fullviss að tryggingin væri í fullu gildi, enda hafi honum aldrei verið tilkynnt um annað. Hann hafi haft ástæðu til að ætla að allt yrði eins og til hafði verið stofnað og hann ekki aðgætt sérstaklega hvernig og hvenær iðgjaldið reiknaðist með afteknu lífeyrissjóðsframlagi, enda ekki talið það ekki í sínum verkahring þar sem sölumaðurinn hefði tjáð honum að það gengi allt sjálfkrafa fyrir sig. Þá er á því byggt að undanþága varðandi slys sem verða í akstursíþróttum eigi ekki við enda sé þeirrar áhættu getið í umsókn sem einnar helstu ástæðu tryggingarkaupanna. Ef tryggingafélagið teljist ekki ábyrgt hljóti tryggingarsalinn að verða það. Þá segir að endingu að slysið hafi ekki orðið í svokölluðu mótorkross, þannig að þrátt fyrir að tillit væri tekið til mótbáru um trygginguna eins og sótt var um hana, ætti tryggingin allt að einu að gilda um slys það sem varð.

Af hálfu X er eins og fram er komið á því byggt að váttryggingarsamningur um sjúkra- og slysatrygginguna hafi ekki komist á þar sem nauðsynlegar upplýsingar hafi ekki legið fyrir. Þá sé í skilmálum fyrir sjúkra- og slysatrygginguna undanskilin hvers konar slys, er verði í akstursíþróttum og því sé ljóst að umrætt slys hefði ekki fengist bætt, jafnvel þótt tryggingin hefði verið í gildi.

Álit.

Málskot þetta varðar ágreining um hvort sjúkra- og slysatrygging sem málskotsaðili sótti um hjá X fyrir milligöngu Y, sem hefur starfsleyfi til váttryggingamiðlunar, hafi verið í gildi þegar hann féll af vélhjóli og slasaðist þann 06.06.1999 og hvort greiðsluskylda úr tryggingunni sé fyrir hendi.

Ekki verður talið að umsókn málskotsaðila hafi verið samþykkt af váttryggafélaginu fyrir slysið þann 06.06.1999. Samningur hafi því ekki verið kominn á um váttrygginguna þegar slysið varð. Staðfestingu sem send var Y þann 04.05.1999 á tölvupósti um að móttekin væri ósk um lökkun dagpeninga er eigi unnt að skoða sem samþykki á umsókn málskotsaðila gegn andmælum X.

Til álita kemur hvort félagið kunnir að bera ábyrgð enda þótt umsóknin hafi ekki enn verið samþykkt þegar slysið varð. Af hálfu félagsins er á því byggt að ekki hafi verið unnt að taka

afstöðu til umsóknarinnar þar sem skort hafi nauðsynlegar upplýsingar um launamál málskotsaðila.

Í 1. gr. váttryggingarskilmála segir að váttryggingin gildi frá þeim tíma, sem greindur er í skírteininu en eins og fram er komið hafði ekkert skírteini hafði verið gefið út þegar málskotsaðili slasaðist. Þá var eigi tilgreint í umsókn hans hvenær óskað væri eftir að tryggingin tæki gildi.

Í 11. gr. laga um váttryggingasamninga segir um upphaf ábyrgðar félags þegar eigi er um annað samið:

“Nú hefur váttryggingarsamningur verið gerður, en eigi á það kveðið, hvenær ábyrgð félagsins skuli hefjast, og telst hún þá hefjast, þegar félagið eða váttryggingartaki sendir frá sér orðsendingu um, að hann samþykki tilboð hins”.

Með hliðsjón af málsatvikum eins og þau birtast í gögnum málsins og því sem að framan er rakið um ástæður tafa og reglur um upphaf ábyrgðar váttryggingafélags í skilmálum og lögum um váttryggingasamninga nr. 20/1954 þykja eigi nægar forsendur til að fallast á greiðsluskyldu X úr sjúkra- og slysatryggingu þrátt fyrir þann langa tíma sem leið frá því að umsókn málskotsaðila barst félaginu þar til slysið varð.

Málskotsaðili sótti um sjúkra- og slysatrygginguna hjá X fyrir milligöngu Y, sem hefur leyfi til váttryggingamiðlunar. Um leyfisveitingar, starfsemi og starfskyldur váttryggingamiðlara fer eftir IX. kafla laga nr. 60/1994 um váttryggingastarfsemi. Það fellur eigi undir verksvið nefndarinnar að fjalla um hugsanlega bótaábyrgð váttryggingamiðlara án tengsla við greiðsluskyldu úr váttryggingu.

Niðurstaða.

X er ekki skylt að greiða bætur vegna slyss málskotsaðila.

Reykjavík 4. júlí 2000.

Rúrik Vatnarsson hdl.

Guðný Björnsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.